

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 111
prosinec 2017

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

RUCE PRYČ OD NAŠICH DOMOVŮ!

Taky vám připadá, že domy, byty, a tak nějak vůbec všechno se čím dál víc vyprazdňuje? A že lidí bez domova, kteří vás na nádraží žádají o nějakou tu pětkorunu, v poslední době výrazně přibýlo?

S tímhle světem musí být opravdu něco v nepořádku, když ti, kterým to v pomyslných peněženkách jen cinká, mohou vlastnit třeba desítky bytů a my, kteří na to prostě nemáme, se můžeme jít leda tak klouzat. Spekulantů s bydlením si nahrabou miliony kupováním a prodáváním domů. Majitelé ubytoven v poklidu a nepozorovaně okrádají ty nejchudší o to málo, co ještě mají, a nechávají nalévat státní příspěvky na bydlení do vlastních kapes. A nadnárodní korporace, které v tom jedou ve velkém bez ohledu na hranice a jakákoli morální kritéria, se všem bez uzardění jen vysmívají.

Developeři nám do očí a s úsměvem lžou o tom, jak budou naše města krásná, když budou v jejich spárech. Máte snad pocit, že to tak skutečně je? Spočívá snad krása města v tom, že je jeho centrum zbavováno obyvatel a proměněno v nákupní, kancelářskou či turistickou zónu? **Co je úžasného na tom, když už náměstí nejsou místy setkávání obyvatel, trávení volného času a sdružování se podle různých zájmů a namísto toho je lidem vyhrazena jako nejlepší způsob trávení volných chvil návštěva některého z obchodních center na okraji?** Je snad něco přínosného na tom, že jsou lidé vystěhováváni či různě šikanováni, aby ustoupili plánům na výstavbu kancelářských komplexů nebo domů pro bohaté, které postrádají ducha místa, všechny vypadají podobně sterilně a ve kterých kolikrát stejně skoro nikdo nebydlí? Nemluvě o tom, že poslední zbytky veřejného prostoru jsou různými způsoby privatizovány, neslouží už lidem, ale generování zisku. Stejně tak je postupně ukrajována městská zeleň a lidí žijících v daném místě se nikdo neptá, jak by si představovali okolní prostředí a jeho smysluplné využití, které by respektovalo v první řadě právě jejich potřeby.

Domy, které roky sloužily k bydlení, kultuře nebo komunitnímu životu, nám chátrají před očima. Evidentně je pro někoho výnosnější nechat „nevyhovují-

cí“ dům spadnout či zbourat než se o něj náležitě postarat a umožnit v něm nový život. Tisíce lidí jsou dnes v bytové nouzi a jen těžko si mohou dovést do svého bydlení ani nemluvě. Jak by asi mohli lidé s výrazně podprůměrnými příjmy zaplatit 12 tisíc za byt na okraji města? A že by šli bydlet do centra? Vyloučeno! Jestli jste člověk pracující s platem „z ruky do huby“, matka samoživitelka, nezaměstnaný, důchodce atd., můžete se dovolávat, čeho chcete, stejně vám nezbyde než doufat, že zrovna vás nedostanou nepředvídané výdaje a neskončíte na některé z ubytoven či v sociálně vyloučené lokalitě.

Na jedné straně prázdné domy a na druhé lidi v bytové nouzi, bez místa, kde by se mohli setkávat nebo kde by se mohli kulturně vyžít, aniž by jim to provětralo peněženku. Řešením, které by bylo nejlogičtější a nejpraktičtější, jsou squaty (dlouhodobě nevyužívané objekty, které si lidé berou zpět) a autonomní sociální centra, jako třeba pražská Klinika. Ty jsou ale neúprosně ničeny jak spekulanty, tak státem, včetně některých ideologicky zaujatých radních a úředníků. Represivní aparát v čele s policií pak samozřejmě jedná v jejich zájmu a „pomáhá a chrání“ mnohem raději postavení a peníze politických a ekonomických elit než potřeby obyčejných obyvatel města. **Díky podobným ostrůvkům naděje, jako jsou právě squaty, se však v srdcích mnoha lidí neustále daří zažehávat touhu po lepším světě, ve kterém už nebudou města pro zisk, ale pro lidi.** Nenechme si je vzít! Nikomu přece nesmí jen tak projít, když ze svobodného prostoru udělá sterilní kanceláře.

Lidé se ale naštěstí začínají bránit. Evropská akční koalice pro právo na město a na bydlení například v listopadu odstartovala kampaň s názvem #handsoffourhomes, která má na tento problém (financionalizace) upozorňovat. Lidé z různých míst na světě se organizují, aby zatlačili kapitalistického draka zpět do jeho jeskyně.

A my anarchisté a anarchistky nehodláme v tomto zápase zůstat stranou.